

(Α` ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Πνευματική ιδιοκτησία. Εύλογη αμοιβή. Τηλεόραση σε κατάσταση παροχής γρήγορου φαγητού. Προστασία πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Αμοιβολόγιο. Για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και σε επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Από τη φύση του καταστήματος πιθανολογείται ότι το ως άνω μέσο δεν χρησιμοποιείται για την αναπαραγωγή μουσικής χρήσιμης για την προσέλκυση και την ψυχαγωγία πελατών της επιχείρησης καθώς και σε τέτοια καταστήματα οι πελάτες προσέρχονται και παραμένουν λίγο χρόνο προς άμεση κατανάλωση φαγητού και όχι για μεγάλο χρόνο ώστε για την επιλογή του καταστήματος να ήταν χρήσιμη η χρήση μουσικής.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 253/2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Μαρία Ζάχου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 15 Νοεμβρίου 2019, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας : Αστικής, μη κερδοσκοπικής εταιρίας, με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....», με ΑΦΜ Δ.Ο.Υ., που εδρεύει στο Δήμο Αττικής (οδός αρ...) και εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Νικολάου Τριμανδλή (ΑΜ ΔΣΚαλ 649), ο οποίος κατέθεσε σημείωμα και το με αριθ. γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων.

Των καθ' ων η κλήση - καθ' ων η αίτηση : 1) Ετερόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία «.....», νόμιμα εκπροσωπούμενης, 2) 3) 4) που δεν παραστάθηκαν ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο και 5) Ετερόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία "" νόμιμα εκπροσωπούμενης στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το ψητοπωλείο με τον διακριτικό τίτλο "....." που βρίσκεται στην Αθήνα (οδός), που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του, Σωτήριου Παπαμιχαήλ (ΑΜ ΔΣΑ 015551), ο οποίος κατέθεσε σημείωμα και το με αριθ. γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 24-7-2019 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με ΓΑΚ/ΕΑΚ/8470725-7-2019 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παριστάμενων διαδίκων ανέπτυξαν, τους ισχυρισμούς τους προφορικά και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσας, με προφορική δήλωσή του, που καταχωρήθηκε, ελλείψει πρακτικών, επί της κλήσεως-αιτήσεως, αλλά και με το έγγραφο σημειώμά της, παραιτήθηκε του δικογράφου της αιτήσεως, όσον αφορά στους 1η έως και 4ο των καθ' ων ως προς τους οποίους η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκείται (άρθρ. 294,295 παρ. 1 εδ. α', 297) και ως προς τους οποίους θεωρεί καταργημένη τη δίκη, δεδομένου ότι το άρθρ. 294 **ΚΠολΔ** εφαρμόζεται αναλογικώς και στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, αφού δεν υπάρχει διάταξη που να ρυθμίζει αλλιώς το θέμα (Β. Βαθρακοκόιλης Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, τ. Β' άρθρ. 294, αρ. 16 και 27).

Στο άρθρο 49 ν. **2121/93** καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχος ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία από την άποψη ότι πληρώνεται μία φορά από τον χρήστη και κατανέμεται μεταξύ των δύο κατηγοριών δικαιούχων και μάλιστα εξ ημισείας (άρθρο 49 παρ. 3 ν. **2121/93**). Το ενιαίο της εύλογης αμοιβής σημαίνει ότι προσδιορίζεται το συνολικό ποσό αυτής και για τις δύο κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και ότι δεν μπορεί να οριστεί χωριστά το ποσό αυτής για κάθε κατηγορία δικαιούχων και μάλιστα σε διαφορετικό ποσό από εκείνο που ορίζει ο νόμος όχι όμως ότι καθιερώνεται αδιαίρετο της αμοιβής, αφού ο ίδιος ο νόμος διαιρεί αυτήν και ορίζει το μέρος της που ανήκει σε κάθε δικαιούχο. Η εισπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής ανατίθεται υποχρεωτικά (άρθρο 49 παρ. 2 ν. **2121/93**) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι πρέπει να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν την αμοιβή από τους χρήστες. Περαιτέρω με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3905/2010 προστέθηκε παρ. 6 στο άρθρο 49 του ν. **2121/1993**, σύμφωνα με το οποίο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού μπορούν να συστήνουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την εισπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παρ. 1, 2 και 3 του εν λόγω άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύθηκε νόμιμα στα βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό/6-10-2011. Μόνοι εταίροι και μέλη του είναι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι προ της ίδρυσης του ενιαίου ως άνω οργανισμού λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και απο κοινού διαχειρίζονταν και εισέπρατταν την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. **2121/1993**, δηλαδή ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών και ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων ελλήνων μουσικών. Η έγκριση λειτουργίας του ως άνω ενιαίου οργανισμού έγινε με την από 9.12.2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ ΔΙΓΡΑΜ7686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 3245/30-12-2011 ΦΕΚ Β. Από την ίδρυσή του δε και εφεξής, όπως αναφέρεται στην ως άνω υπουργική απόφαση, αναστέλλονται οι αρμοδιότητες διαχείρισης και εισπραξης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, μελών του ενιαίου οργανισμού, δηλαδή των τριών ως άνω οργανισμών, για όσο χρονικό διάστημα λειτουργεί ο ενιαίος αυτός νεοσύστατος οργανισμός, με εξαίρεση μόνο τις εκκρεμείς, δίκες, που έχουν ανοιχθεί με τα μέλη αυτά του οργανισμού κατά την ίδρυση του

τελευταίου, οι οποίες συνεχίζονται με τους αρχικούς διαδίκους μέχρι την αμετάκλητη περάτωσή τους. Περαιτέρω, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα, όχι μόνο ελλήνων φορέων, αλλά και αλλοδαπών. Για τον σκοπό αυτό δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 3 του ν. **2121/1993**, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που έχουν οι πρώτοι προς τον σκοπό της διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Πλέον αυτού, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγικοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή, και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992 και αποτελεί, πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου, γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α, αφού, λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυσσόμενες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυσσόμενης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (Εφθεσ 929/2010 Νόμος, ΕφΑΘ 915/2010 ΔΕΕ 2011/306, Εφθεσ 2187/2008, Νόμος). Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 ν **4481/2017** «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. **2121/1993** και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6».

Στην προκείμενη περίπτωση, η αιτούσα με την κρινόμενη αίτησή της εκθέτει ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του νόμου **2121/1993** και ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «» με τον διακριτικό τίτλο «.....», β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «» με τον διακριτικό τίτλο «» και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «» με τον διακριτικό τίτλο «». Ότι η ίδια έχει συνάψει και με αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι αναφερόμενες στο δικόγραφο της αίτησης, συμβάσεις αμοιβαιότητας δυνάμει των οποίων νομιμοποιείται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι αλλοδαποί δικαιούχοι, (μουσικοί, τραγουδιστές, ερμηνευτές, παραγωγοί), για τη χρήση του ρεπερτορίου στην Ελλάδα. Ότι για τους παραπάνω λόγους συντάχθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του νόμου **2121/1993**, το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιολόγιο, το οποίο γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του στις τρεις (3) αναφερόμενες εφημερίδες και κλήθηκαν οι χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο, μεταξύ των οποίων και η 5η καθ' ης, που εκμεταλλεύεται κατάστημα στην Αθήνα, όπου η μουσική είναι χρήσιμη, σε υπογραφή συμφωνίας και καταβολής της εύλογης αποζημίωσης. Ζητεί δε, επικαλούμενη επίγειουσα περίπτωση για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων : α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησε η 5η των καθ' ων στα αναφερόμενα στην αίτηση ποσά, για τα έτη 2017 και 2018, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, β) να καθορισθεί ότι η 5η καθ' ης οφείλει για τα έτη 2017 και 2018 το ποσό των 200 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, γ) να υποχρεωθεί η 5η καθ' ης να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και δ) να υποχρεωθεί αυτή να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των αιτούμενων ποσών με το νόμιμο τόκο από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από την κατ' έτος αναζητούμενη εύλογη αμοιβή, άλλως από την επίδοση της αίτησης, καθώς και να καταδικαστεί αυτή στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση αρμόδια εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 22 παρ.7 ν. **4481/2017**, που ισχύει λόγω του τεκμήριου του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ν. **2121/1993** λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αίτησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών καθώς και, το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων (Εφθεσ 1810/2012 ό.π., Εφθεσ 843/2010, Εφθεσ 929/2010 Νόμος). Είναι δε και νόμιμη, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη νομική σκέψη, στηριζόμενη στις αναφερόμενες στη μεζιζονα σκέψη της παρούσας διατάξεις των άρθρων 3, 32,49 ν. **2121/1993**, που διατηρήθηκαν σε ισχύ, και των άρθρων 6, 7, 1, 12, 22 και 23 ν. **4481/2017** ως εκ του χρόνου κατάθεσης της αίτησης, 686 επ., 728 παρ. 1 περ ζ', 729 παρ 2, 450 επ. και 176 **ΚΠολΔ**, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης, καθώς η αιτούσα δεν επικαλείται όχληση για την καταβολή των ποσών σε συγκεκριμένη ημερομηνία, ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΕφΑΘ 8884/2003 ΕΛΛΔνη 45/1102, ΕφΑΘ 9411/2000 αδημ.). Σημειωτέον, δε, ότι το παρόν δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. **ΚΠολΔ**, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (Εφθεσ 259/2010 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 3058/2005 ΔΕΕ 2005/1179) και συνεπώς για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδικασία εύλογης αμοιβής, αφενός μεν δεν απαιτείται η οναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που σημειώτεον πάντως εν προκειμένω αναφέρεται, αφετέρου δε η επιδικασία αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως αιτείται η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο τον νόμο (49 παρ. 1 ν. **2121/1993** και 728 παρ. 1ζ **ΚΠολΔ**). Πρέπει, επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και από ουσιαστική άποψη.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης των μαρτύρων των διαδίκων (.... για την αιτούσα και για την 5η καθ' ης), που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, τις ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της 5ης καθ' ης,», που δόθηκαν ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών (βλ. με αριθ., .../19-11-2019 ένορκες βεβαιώσεις) και όλων των μετ' επικλήσεως

προσκομιζόμενων εγγράφων, μεταξύ των οποίων και έγγραφα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί, κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του νομού **2121/1993**. Μέλη της αιτούσας είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «.....» με το διακριτικό τίτλο «.....», β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....» με το διακριτικό τίτλο «.....» και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....», με το διακριτικό τίτλο «.....», που εδρεύουν στην Αθήνα και τον οποίο έχουν συστήσει οι έλληνες μουσικοί. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων της αιτούσας είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου, ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων τραγουδιών. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, με τις οποίες καθορίζεται και επιδικάζεται η εύλογη αμοιβή τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα και αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με τον βρετανικό «...», τον γαλλικό «...», τον γερμανικό «...», τον ιταλικό «...», τον σουηδικό «.....», τον ρωσικό «...», τον ολλανδικό «...», τον φινλανδικό «...», με βάσει τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τὰ προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων, εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως πχ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση αποφάσεως, η αιτούσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ίδρυση της αιτούσας έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-58 του ν. **2121/1993**, η λειτουργία δε αυτής εγκρίθηκε με την από 9-12-2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύθηκε στο. με αριθμό 3245/30-12-2011 ΦΕΚΒ, ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του ν. **2121/1993** την αντιπροσωπευτικότητά της, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και τους καλλιτέχνες που καλύπτει, ενεργεί δε στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και την αντιπροσωπευτικότητά της κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων της συντάξαν από κοινού κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιολόγιο), το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. **2121/1993**, γνωστοποίησαν στο κοινό, δημοσιεύοντάς το στις πανελλαδικές κυκλοφορίας εφημερίδες «.....» της 04-02-1998, «...» της 04-02-1998 και «.....» της 03-02-1998. Το ως άνω αμοιολόγιο δημοσίευσε και γνωστοποίησε και ο ενιαίος οργανισμός στις εφημερίδες «.....» της 20-04-2012, «.....» της 20-04-2012 και «.....» της 19-04-2012 (τελευταίες δημοσιεύσεις), ενώ στη συνέχεια κάλεσαν τους χρήστες δήμοσια εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των αμοιβών. Σύμφωνα με τους παραπάνω καταλόγους, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους (ενδεικτικά καφετερίες, εστιατόρια, καφενεία κλπ), η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια (στεγασμένο χώρο) του καταστήματος. Με βάση το ως άνω αμοιολόγιο η αμοιβή καθορίστηκε, για τις ως άνω επιχειρήσεις και για τα επίδικα έτη, εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι έως 50 τμ σε 100 ευρώ ετησίως. Περαιτέρω, από τα, ίδια πιο πάνω αποδεικτικά μέσα πιθανολογείται ότι η πέμπτη καθ' ης εταιρία δραστηριοποιείται από 13-10-2017 στην παροχή υπηρεσιών παροχής γευμάτων, στεγάζεται δε σε κατάστημα ωφέλιμης επιφάνειας 37 τμ, που βρίσκεται στο Κολωνάκι, στην οδό Εντός του καταστήματος πιθανολογείται ότι υφίσταται μία τηλεόραση. Εκ της φύσης του καταστήματος, που είναι παροχής γρήγορου φαγητού, πιθανολογείται ότι το άνω μέσο δεν χρησιμοποιείται για την αναπαραγωγή μουσικής, ελληνικής ή ξένης χρήσιμης για την προσέκλυση και την ψυχαγωγία των πελατών της επιχείρησης της αλλά είναι σε σίγαση. Αυτό πιθανολογείται από την κατάθεση του μάρτυρα της καθ' ης και των ενόρκως βεβαιούντων, σε συνδυασμό με τις υπεύθυνες δηλώσεις πελατών και τις φωτογραφίες που προσκομίζει η πέμπτη καθ' ης, στην οποία εμφανίζεται η ύπαρξη τηλεόρασης μακριά από τα τραπέζια του καταστήματος. Επίσης, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και της λογικής προκύπτει ότι σε τέτοια καταστήματα προσέρχονται κυρίως πελάτες προκειμένου να λάβουν φαγητό σε πακέτο, στα δε τέσσερα συνολικά τραπέζοκαθίσματα που υφίστανται εντός του καταστήματος οι πελάτες θα παραμείνουν για λίγο χρόνο προς άμεση κατανάλωση του φαγητού και όχι για μεγάλο χρόνο, ώστε για την επιλογή του καταστήματος να ήταν χρήσιμη η χρήση μουσικής. Συνεπώς η αίτηση τυγχάνει απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη. Κατ' ακολουθία των παραπάνω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να θεωρηθεί ότι δεν ασκήθηκε ως προς τους 1η έως και 4ο των καθ' ων και να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη ως προς την 5η των καθών. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων λόγω του δυσερμήνευτου των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Θεωρεί ότι η υπό κρίση αίτηση δεν ασκήθηκε ως προς τους πρώτη έως και τέταρτο των καθ' ων, ως προς τους οποίους καταργεί τη δίκη.

Δικάζει κατ' αντιμωλία της αιτούσας και της πέμπτης καθ' ης.

Απορρίπτει την αίτηση.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 13 Ιανουαρίου 2020, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι αυτών.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

A.Σ.